

YAŞAMAK MI ZOR YOKSA.....? (2. Bölüm)

Zor ve katlanılmaz şartlar altında yaşamak cana kıymaya sebep olsaydı, mülteci kampalarında yaşayan insanların intihar etmesi ve çektiği çilelere son vermesi gerekirdi. Ancak dünyada vukuu bulan intihar vakalarına bakıldığında Batıdaki sayının Doğu ve Ortadoğu'kinden daha fazla olduğunu görüyoruz. Batıda son yıllarda intihar olayları azalağı yerde 2005 yılına göre % 15 oranında artmıştır. Oysa İntiharların, refah seviyesi yüksek olup da savaş nedeniyle her şeyini kaybedip mülteci kamplarına düşen insanların arasında daha fazla olması gerekirdi. Oysa bugün kendi ülkelerinin yaptıkları istatistiklere göre rafah seviyeleri yüksek olan, yıllardan beri savaş görmeyen, diz boyu kan içinde yaşayan müslüman ülkelerden daha aşağı olması gerekirken, Amerika ve batıdaki intihar olayları diz boyu kan içinde yaşayan İslam ülkelerinden ve doğu ülkelerinden çok daha fazla. Bu fazlalığı kendileri tarafından, kendi ülkelerinde yaptıkları istatistiklerde açıkca görülmektedir.

İster Doğuda, ister Batıda olsun bunalıma düşen insanların iradelerine yenik düştüklerinde tevessül ettikleri çıkış, ya da kurtuluş yolu intihardır. Ama çoğu kez intihara niyetlenip de intihardan vaz ecçenlerin sayısı intihar edenlerden daha çoktur.En zor intiharlardan biri de ölmek isteyip de kendisini öldürmekte aciz kalanlardır. Bazı insanlar da devasız bir hastalığa düçar olduğunda çektiği ıstıraplara son vermekten aciz bir şekilde, öylece ölümün gelip bulmasını temenni ederek yaşar. Ölümünden ölüm beğendirerek ve son nefesinde ölmeyi murat eden insanlar vardır. Yaptığı zulümlerin hesabını ötede göreceğ olmanın yanında dünyada görenler.

Bu tür insanlar Hz. Hüseyin'nin bedduasını alan adamın yaşadığı imtihanın benzerini yaşarlar. 82 kişilik heyetiyle Fırat kenarına yerleşen Hz. Hüseyin ve heyetindeki sabi çocukları dahi çölde güneşin altında susuz bırakan Yezid'in adamı gibi. Burunlarının dibinden akan Fırat nehrinden Hz. Hüseyin ve mini minnacık çocuklara bir yudum su vermediği gibi susuzluktan tükenme noktasına gelen Hz. Hüseyin, Fırata yöneldiğinde bağına ok atan Yezid'in adamına Hz. Hüseyin: “ Susuzluktan ölesin “ diye beddua etmişti. Ne mübarek bir dua idi ki fazla değil Hz. Hüseyin'in şehadetinden çok az bir süre sonra öyle bir susuzluk

hastalığına yakalandı ki ne kadar soğuk su verdilerse de kar etmedi. Harareti dinmeyen bu adam hiç durmadan su istiyordu. Sürekli verilen suya rağmen etrafıdakilere “ Yazıklar olsun size, neden bana su vermiyorsunuz?” diye etrafına küfrederek bağıyordu. Sonunda yakınları, mazlumlara su vermediği Fıratın içine sokup gırtlığına kadar su ile dolması sonucu mide fesadı nedeniyle su vermediği mazlumların yanına boylandı.

1982 Yılında Lübnan'da Sabra ve Şatille mülteci kamplarında kalan binlerce Filistinli mültecileri çoluk çocuk demeden bir gece baskınında katleden kasaba (Ariel Şaron) nedemeli? Ahir ömründe rahat döşekte son nefesini teslim etmeyi ne kadar isterdi kimbilir? Evet döşek rahattı ama tam sekiz yıl ölümlerden ölüm beğendirildi de ölemedi. Tam sekiz yıl her gün bir acı yaşadı. Etrafındaki yakınları dahil herkes bıktı kendinden. Hatta Natanyahu bile "çok masrafa mal oluyor, fişi çekin " diye emir vermesine rağmen Hahamlar müsaade etmedi. Sekiz yıl boyunca belki o hergün ölmek istedi ama ölmedi, ölemedi. Hergün artarak acılar yaşadı.Yaralar derinleşti, sekiz yıl boyunca. Kendisini öldürecek kudreti ah bir olsaydı, hiç şüphe etmez, kıyardı canına. İki kelime kurup fişimi çekin demekten bile acizdi. 1982 yılının kudretli başbakanı. Ama diyemedi.

Mazlumların ahını alıp da kolay ölmek yakışmazdı kudretli başbakana. Allah'ı güreşte yenen bir peygamberin muntesiplerindendi, O (!) Allah'ın kudreti onun yanında ne de küçüktü.(!) Öyle olmasaydı bebekleri öldürüp, hamile kadınların karınlarını süngü ile deşer miydi? Mazlumun yardımcısı olan Allah'ın varlığına rağmen inat, yaptı bütün bunları. Allah'ınız gelsin de kurtarsın demişti sırtarak, ara sıra da kişneyerek bir zaman. Bilmedi ki Allah müntakim olandı. İhmal eden değil, mühlet verendi.www.kadirkeskin.net